

Kära vänner,

Idag ska vi fortsätta vårt studie över Jesaja, denna fantastiska bok som skrevs under en mycket mörk tid som påminner mycket om vår egen.

- Under denna tid då folket hade avfallit så reste Gud upp profeten Jesaja för att varna folket om den väntande domen.

Men inte bara det, denna bok är också genomsyrad av hopp och nåd där Jesaja ger oss några av de mest älskade profetiorna om Messias och löftet om frälsning för alla som omvänder sig.

- Idag så har vi kommit fram till kap 33-35. En nyckelvers i denna del av boken är Jes 35:8 som säger:

⁸En banad väg, en vandringsled, skall gå där, och den skall kallas "den heliga vägen". Ingen oren skall färdas på den, men den är till för dem.

- Här så har vi den heliga vägen eller helighetens väg. I vår text så ser vi också en annan väg uppenbarad, även om ordet väg inte används och det är fördärvets väg.

I Matt 7 så talade Jesus också om två vägar. Han sa i Matt 7:13-14 **¹³Gå in genom den trånga porten. Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går fram på den. ¹⁴Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är få som finner den.**

- Samtidigt som Jesus säger dessa ord så varnar han oss i v.21-23 i samma kapitel att många på domens dag ska tro att de befinner sig på den smala vägen när de i själva verket är på fördärvets väg.

Jesus säger: **Inte skall var och en som säger 'Herre, Herre' till mig komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. ²²Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar?**

²³Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa!

- Må vi i självrannsakan ställa oss frågan: Befinner jag mig på helighetens smala väg eller befinner jag mig på fördärvets breda väg?

Hur kan vi över huvudtaget vandra på helighetens väg?

- Låt oss tillsammans gå till Jes 33

¹Ve dig, du ödeläggare, som själv har gått fri från ödeläggelse.

Ve dig, du plundrare, som själv har undgått att bli plundrad.

När du har slutat att ödelägga, skall du själv ödeläggas.

När du har upphört att plundra, skall du själv plundras.

²HERRE, var oss nådig, vi väntar på dig. Bli du vår arm var morgon, vår frälsning i nödens tid.

³För det väldiga dånet flyr folken, inför ditt majestät skingras folkslagen.

⁴Man skall förse sig med byte från er, som när gräsmaskar förser sig.

Så som gräshoppor störtar fram kastar han sig över det.

⁵Upphöjd är HERREN, ty han bor i höjden.

Han uppfyller Sion med rätt och rättfärdighet.

⁶Han skall vara din framtids säkra grund, rik på frälsning, vishet och kunskap. HERRENS fruktan skall vara Sions skatt.

⁷Hör, deras hjältar klagar därute, fredsbudbärarna gråter bittert.

⁸Vägarna är öde, ingen går mer på stigarna. Han bryter förbund, han föraktar städer, han tar ingen hänsyn till människor.

⁹Landet sörjer och försmäktar, Libanon blygs och tynar bort, Saron har blivit lik en ödemark, Basans och Karmels skogar faller sina löv.

¹⁰Nu vill jag stå upp, säger HERREN, nu vill jag resa mig upp, nu vill jag visa min höghet.

¹¹Med halm går ni havande, och ni föder strå. Er ande är en eld som kommer att förtära er.

¹²Folken skall förbrännas till kalk, likt avhugget törne skall de brännas upp i eld.

¹³Ni som är långt borta, hör vad jag har gjort. Ni som är nära, lär känna min makt.

- ¹⁴Syndarna i Sion blir förskräckta, bävan griper de gudlösa. "Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld? Vem av oss kan bo vid en evig glöd?"
- ¹⁵Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar det som vinnas genom förtryck och som avhåller sina händer från att ta mutor, den som stoppar till sina öron för att inte höra om blodsgärningar och sluter sina ögon för att inte se det onda,
- ¹⁶han skall bo på höjderna, klippfästen skall vara hans värn. Sitt bröd skall han få, vatten skall aldrig fattas honom.
- ¹⁷En kung i sin skönhet skall dina ögon se, de skall blicka ut över ett vidsträckt land.
- ¹⁸Då skall ditt hjärta tänka tillbaka på förskräckelsens tid: "Var är nu skrivarna, var är skatteindrivarna, var är de som räknade tornen?"
- ¹⁹Du slipper då se det vildsinta folket, folket med obegripligt språk som ingen kunde förstå, vars stammande tungomål ingen kunde tyda.
- ²⁰Se på Sion, våra högtiders stad! Dina ögon skall skåda Jerusalem, en säker boning, ett tält som inte flyttas bort. Dess tältpinnar skall aldrig ryckas upp, och av dess tältlinor skall ingen enda brista.
- ²¹Ty där skall HERREN vara i sitt majestät. Han skall vara för oss som floder och breda strömmar. Inget skepp med åror skall där gå fram, inget mäktigt skepp färdas däröver.
- ²²Ty HERREN är vår domare. HERREN är vår lagstiftare. HERREN är vår konung. Han är den som frälsar oss.
- ²³Dina tåg hänger slaka, de håller inte masten stadig, seglet är inte spänt. Då skall mycket rövat gods utskiftas, även de lama skall då ta byte.
- ²⁴Och ingen av invånarna skall säga: "Jag är sjuk." Folket som bor där har fått sin synd förlåten.

[Bön]

- Bakgrunden till vårt stycke för idag är att Juda har avfallit från Gud och för att tukta folket och föra dem tillbaks till honom så sänder Herren assyrierna emot dem.

Problemet är att de istället för att förtrösta på Herren förtröstade på att finna hjälp från de kringliggande nationerna.

- Det är i denna situation som vår text för idag utspelar sig där Assyrien har besekrat Judas bundsförvanter och håller på att invadera hela landet.

Istället för att förtrösta på Herren så gjorde kung Hiskia ett desperat försök att hindra Sanherib, den assyriska kungen genom att erbjuda sig att betala det Sanherib krävde.

- Detta ledde till att Hiskia betalade ut alla pengar som fanns i templet och kungahusets skattkammare.

Men den assyriske kungen struntade i det förbund som han ingått med Hiskia och gör sig redo att inta Jerusalem.

- Det är i under dessa omständigheter som Jesajas ord kommer till kungen och folket.

Här i Kap 33:1 så uppenbaras det sista av 6st verop som till skillnad mot de 5 övriga riktar sig mot Assyrien.

- Men liksom de tidigare 5 veropen så finns det också löfte om välsignelse om man omvänder sig och tar vara på Jesajas ord.

Vi ska se på tre saker i vår text för idag:

1. Vilken väg befinner du dig på: Helighetens eller fördärvets väg? (Kap 33)
2. Slutet på fördärvets väg: Evig dom (kap 34)
3. Slutet på helighetens väg: Evig frälsning. (kap 35)

Låt oss då som vår första punkt ställa oss frågan: Vilken väg befinner du dig på.

- För det första så ska vi i vers 1-14 titta på fördärvets väg. Det var denna väg som Juda befann sig på eftersom de inte förtröstade på Herren och det är denna väg som alla människor utan Kristus vandrar på.

Kap 33 börjar med veropet mot Assyrien och dess kung i vers 1.

Ve dig, du ödeläggare, som själv har gått fri från ödeläggelse. Ve dig, du plundrare, som själv har undgått att bli plundrad. När du har slutat att ödelägga, skall du själv ödeläggas. När du har upphört att plundra, skall du själv plundras.

- Ordet som här översätts med ödeläggare betyder förstörare och ordet som översätts med att plundra betyder att vara trolös eller förråda.

Assyriens kung som hade förstört städer och riken skulle själv bli förstörd. Och han som hade förrått och agerat trolöst mot Juda genom att bryta förbundet som han ingått med dem skulle själv förrådas.

- Denna profetia kom att gå i uppfyllelse i kap 37 efter det att Herrens ängel slog 185 000 ur Assyriens arme. Detta fick Sanherib att återvända till Ninive.

Väl tillbaka i Ninive så kom Sanherib att bli förstörd och förråd när han gick in i sin gud Nisroks tempel då två av hans söner lönmördade honom.

- Han var på fördärvets väg som kom att leda till hans egen död.

Juda då? Vad skulle hända med henne. För två predikningar sedan så hörde vi de underbara orden från Jes 30:18 att Herren väntade på att visa henne nåd.

- Men villkoret var omvändelse.

Här i kap 33 i v.2 så står det hur folket gensvarar på denna fantastiska inbjudan.

- **HERRE, var oss nådig, vi väntar på dig. Bli du vår arm var morgon, vår frälsning i nödens tid.**

Ordet för att vänta har också en nyans av att hoppas.

- Äntligen så har de fattat att deras enda hopp står till Herren. Det är som någon har sagt: "Vi kommer aldrig att förstå att Jesus är allt vi behöver förrän Jesus är allt vi har."

Tyvärr så är vi människor benägna att precis som Juda falla in i avgudadyrkan där vi förtröstar på något annat än Herren.

- Men här så är allt hopp ute och äntligen så fattar de att det endast är Gud som kan frälsa dom. Det är till denna plats vi alla behöver komma när vi bara förtröstar på honom för vår räddning.

I detta stycke så vänds Judas tvivel till full förvisning om att Herren kommer att skingra deras fiender så att Juda till och med kommer att få ta krigsbyte ifrån deras belägrare.

- I dina omständigheter, i din kamp med synden, i dina svårigheter så måste du komma till samma plats som Juda att det bara Herren som du förtrösta och bygger ditt liv på.

Det är han som i v.5-6 är upphöjd och bor i höjden. Det är han som uppfyller Sion med rätt och rättfärdighet.

- Och det är bara han som är vår framtids säkra grund, bara han som är rik på frälsning, vishet och kunskap.

Allt annat leder bara till fördärv. Det var på denna fördärvets väg som Juda var på väg och det är på denna väg som sorgligt nog majoriteten av världens människor befinner sig på.

- När Jesaja förkunnade budskapet i detta kapitel så gjorde sig Assyrien redo att inta Jerusalem.

Förödelsen var nära. I v.7-8 så klagade Judas hjältar, deras mäktiga män.

- Och fredsbudbärarna, dom som kung Hiskia hade sänt för att vädja om fred till Sanherib dom grät bittert.

Vägarna var tomma, folk var livrädda, Sanherib hade brutit sitt förbund, föraktade städer och tog ingen hänsyn till människor.

- Hans krigsmaskineri gick fram som ett våldsamt odjur och tog varken hänsyn till kvinnor, barn eller gamla.

Folket är utan hopp och har just ropat ut om nåd. Och det är här vår store, mäktige och underbare Gud uppenbaras i v.10.

- Lägg märke till att i denna vers så används ordet nu tre gånger för att betona att Gud verkligen gör sig redo att handla.

¹⁰Nu vill jag stå upp, säger HERREN, nu vill jag resa mig upp, nu vill jag visa min höghet.

- Deras egna försök att undgå fienden var bara halm och strå som skulle förtäras.

Och här så kommer Gud till doms över dem som befinner sig på fördärvets väg och inte vill omvända sig samtidigt som han kommer till frälsning för sitt folk.

¹²Folken skall förbrännas till kalk, likt avhugget törne skall de brännas upp i eld. ¹³Ni som är långt borta, hör vad jag har gjort. Ni som är nära, lär känna min makt. ¹⁴Syndarna i Sion blir förskräckta, bävan griper de gudlösa. "Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld? Vem av oss kan bo vid en evig glöd?"

- Här så beskrivs Gud likt Heb 12:29 som en förtärande eld. Han kommer för att straffa alla de som lever i uppror mot honom.

Men det är inte bara assyrierna som Gud vänder sig till doms gentemot utan även mot syndarna i Sion, de som befinner sig på fördärvets väg.

- De grips av förskräckelse och en fruktansvärd medvetenhet av deras synd.

Det är omöjligt för syndare att bestå inför en den helige Guden. De brister ut: vem kan härda ut vid en förtärande eld.

- Tänk dig att du befinner dig i en skog som fattat eld och du är omringad av eld som kommer närmare och närmare.

Vem kan härda ut vid en förtärande eld? Hur kan syndare härda ut inför honom?

- Vem av oss kan bo vid en evig glöd och här så betyder ordet för att bo, att bo som främling vilket indikerar en person som inte har rätt att naturligt sätt vara där.

Vem av oss kan bestå inför Guds heliga eld? Vet du vad du förtjänar pga. din synd?

- Det är inte bara syndarna i Juda som behöver vara rädda för Guds vredes eld utan varje person som har syndat mot Gud.

Och tyvärr så är sanningen den att vi alla har syndat mot honom, vi har alla brutit mot hans lag, vi har alla gjort uppror mot honom och därigenom så förtjänar vi hans vredes eld.

- Vad du än skulle göra så kan du inte ta bort den synd du har gjort. Vad du än skulle göra så kan du inte kompensera för den synd du har begått.

Du är skyldig, skyldig, skyldig inför en helig Gud som inte kan sopa synden under mattan, du är skyldig inför Israels Helige som måste straffa dig för din synd.

- Du är skyldig inför den Gud som är en förtärande eld inför vilken syndare inte kan bestå och hans helighets eld väntar på dig.

Åtlämnad till dig själv så är du utan hopp på väg till en evig eld.

- Det är här helighetens väg uppenbaras:

”Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld? Vem av oss kan bo vid en evig glöd?”

Svaret får vi i v.15-16: ¹⁵**Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar det som vinnas genom förtryck och som avhåller sina händer från att ta mutor, den som stoppar till sina öron för att inte höra om blodsgärningar och sluter sina ögon för att inte se det onda, ¹⁶han skall bo på höjderna, klippfästen skall vara hans värn. Sitt bröd skall han få, vatten skall aldrig fattas honom.**

- Vänta nu lite. Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld? Vem av oss kan bo vid en evig glöd?

Nej, nej, nej, nej! Det är kört! Det står den som vandrar i rättfärdighet. Ser ni vad det står: Vi har inte vandrat i rättfärdighet.

Rom 3:10 Det finns ingen rättfärdig inte en enda.

- Den som talar vad som rätt är, å nej, å nej, å nej, vi har alla syndat genom vårt tal, vi har alla sagt saker som är en styggelse inför Gud.

Och nu så har vi bara kollat på två av de saker som här nämns.

- Mina vänner: Inser ni det jag inser. Vi lever inte alls upp till de krav som ställs för att få gå på helighetens väg.

Vi är snarare tvärtom på väg på fördärvets väg. Men det är här den goda nyheten kommer in.

- Det finns en människa som är rättfärdig, en människa som alltid talade det som är rätt, hos vilken det inte fanns något svek på hans tunga.

Nämmligen, gudamänniskan Jesus Kristus. Han levde det liv som vi borde ha levt.

- Han är den ende som har uppfyllt alla lagens krav. Och den goda nyheten är att han gjorde det för oss men inte bara det.

Han dog den död som du och jag borde ha dött. Han tog på sig det straff som vi förtjänar för att vi ska kunna bli förlåtna inför Gud och börja vandra på helighetens väg.

- Så det finns inget vi kan göra för att förtjäna att få komma inför Gud. Det vi förtjänar är Guds eviga eld.

Men den goda nyheten är att Jesus har utsläckt denna eld i varje persons ställe som omvänder sig och tror att Jesus dog och uppstod för han eller henne.

- Så vi är inte utan hopp. Släpp taget om din synd och likt Juda förtröstade på att Gud skulle frälsa dem från Assyrien och Guds vredes eld så förtrösta också du på att Gud Fadern ska frälsa dig från hans vredes eld genom hans sons död och uppståndelse.

Så vilken väg befinner du dig på? Fördärvets eller helighetens väg?

- Bibeln är tydlig med att vi inte blir frälsta genom våra gärningar, men samtidigt om vi har blivit frälsta så kommer vi att göra goda gärningar.

Vi kommer aldrig i detta liv att bli perfekta och aposteln Johannes säger i 1 Joh 1:8 att om vi säger att vi inte har synd bedrar vi oss själva och sanningen finns inte i oss.

- Men samtidigt om våra liv inte karaktäriseras av helighet så bör vi fråga oss om vi verkligen har blivit frälsta.

Heb 12:14 säger ¹⁴**Sträva efter frid med alla och efter helgelse. Ty utan helgelse kommer ingen att se Herren.**

- "Det normala kristna livet" är som Leonard Ravenhill har sagt: "Ett liv av helighet, allt annat är en sjukdom"

Jesus offrade enligt Tit 2:14 sig själv för oss för att friköpa oss från all laglöshet och rena åt sig själv ett egendomsfolk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar.

- Har du ingen längtan efter helighet, har du ingen längtan efter att leva för Gud så är du på fördärvets väg.

Inse djupet av din synd, inse att du är på väg mot en evig eld. Vänd om till Jesus, förtrösta på honom och inte på dig själv.

- Det är bara Jesus som kan rädda dig till helighetens väg och ytterst till en underbar evighet tillsammans med honom.

Än så är det inte försent. Gud väntar på att visa dig nåd. Likt Juda, i v.2 så sätt ditt hopp till Herren och ropa ut till honom att vara dig nådig.

- Vi har nu sett hur vi kan vandra på helighetens väg. Låt oss nu få möta helighetens konung till vilken helighetens väg leder fram till i v.17-34.

Den kung som för alltid kommer att regera i sitt messianska rike i den nya staden Jerusalem.

- **¹⁷En kung i sin skönhet skall dina ögon se, de skall blicka ut över ett vidsträckt land.**

Här så är det mer än en mänsklig kung. I v.22 så identifieras kungen som HERREN; JHVH.

- Den kung som Jesaja såg i kap 6 och sa: ve mig jag förgås.

Denna kung kan vi nu nalkas och se eftersom kungen själv har tillfredställt sin egen rättfärdighet.

- Hur underbart kommer det inte att vara, att för alltid få vara inför vår Herre och kung?

Uppenbarelsen om kungen går här bortom räddningen från Assyrierna och blickar fram in i evigheten.

- När Juda ser konungen så ska de tänka tillbaka på förskräckelsens tid då de var under Assyriens förtryck och tyranni och glädjas över sin frälsning.

Och på liknande sätt kommer vi när vi skådar konungen att komma ihåg det förtryck och slaveri som vi var i under synden och prisar Gud för hans fantastiska frälsning.

- Vilken underbar dag det ska bli när vi får skåda vår Herre och Frälsare.

I denna tid så är vi på vandring, vi är vandrare på vandring på helighetens väg.

- Men i vers 20 så står det: **Se på Sion, våra högtiders stad! Dina ögon skall skåda Jerusalem, en säker boning, ett tält som inte flyttas bort. Dess tältpinnar skall aldrig ryckas upp, och av dess tältlinor skall ingen enda brista.**

Här så är vandringen över. Likt Israel efter uttåget ur Egypten var på vandring till löfteslandet så är vi nu på vandring till den himmelska staden Jerusalem som kommer komma ner från himlen.

- Det nya Jerusalem kommer för alla som har blivit friköpta att vara en säker plats där vår boning aldrig mer kommer att flyttas.

Varför: Jo, för där kommer Herren att vara i sitt majestät och vara vårt beskydd.

- Detta är målet med vår vandring: Att för alltid tillbe och åtnjuta Gud.

Det kommer bli helt fantastiskt att för all evighet få vara inför Gud. Det är detta vi blir frälsta till, en underbar gemenskap med den treenige Guden.

- I den nya staden Jerusalem så kommer enligt v. 24 ingen av dess invånare längre säga, "Jag är sjuk."

Det kommer vara slut på sjukdomar. Om du just nu i tiden kämpar med sjukdom så kan du glädjas över att en dag kommer det vara slut på alla sjukdomar och lidande.

- Och vet du vad som karakteriserar den nya staden Jerusalems invånare?

Slutet på v.24 säger: Folket som bor där har fått sin synd förlåten. Det är över huvudtaget därför de kan befinna sig i den nya staden Jerusalem.

- Kom du ihåg i v.14 Vem kan bo vid en evig glöd (alltså i den helige Gudens närvaro). Här så betyder ordet att bo att bo som främling, och har att göra med att naturligt inte höra hemma.

Syndare i deras synd hör inte hemma hos Gud. Men här i v.24 så används ett annat ord på hebreiska som i denna kontext har att göra med att vara bofast.

- På grund av Jesu död så har vi nu fått förlåtelse och kommer som förlåtna syndare att få vara bofasta i den nya staden.

Vi hör hemma där som förlåtna syndare och ska bo tillsammans med Gud. Precis som Upp 21:3 säger

- **³Och jag hörde en stark röst från tronen säga: "Se, nu står Guds tabernakel bland människorna, och han skall bo hos dem och de skall vara hans folk, och Gud själv skall vara hos dem.**

Tänk dig hur fantastiskt det blir när vi får bo tillsammans med Gud. Då vi inte bara lever i tro utan i åskådning.

- Låt oss ha detta i fokus när vi vandrar på helighetens väg och kämpar med svårigheter, synd och livets alla omständigheter att vi har slutmålet i fokus, Gud och den nya staden Jerusalem.

Att vi likt kristen, i kristens resa inte ger upp utan härdar ut och kan stämma in med Paulus i 2 Kor 4:16-18:

- **¹⁶Därför tappar vi inte modet. Även om vår yttre människa bryts ner, förnyas vår inre människa dag för dag. ¹⁷Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet. ¹⁸Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt.**

För det första så har vi ställt oss frågan: Vilken väg befinner du dig på: Helighetens eller fördärvets väg?

- Låt oss nu för det andra och tredje i kap 34 och 35 se slutet på fördärvets och helighetens väg.

Så om ni vill gå med mig till kap 34 så ska vi se slutet på fördärvets väg som är evig dom.

- Först så ser vi domen över världen i v.1-4 och sen så illustreras denna dom med hur Edom ska dömas i v.5-17.

I första delen så uppmanas folk att trädna fram och lyssna och det samma gäller oss.

- Det är viktigt att vi lyssnar kring var fördärvets väg kommer att leda.

I v.2 två så är Herrens vrede riktad mot nationerna och så är det fortfarande idag.

- Men inte bara mot nationerna. Herrens vrede vilar just nu enl. Joh 3:36 över var och än som inte lyder Sonen.

Guds vrede vilar över dem som inte lyder evangeliet. Om nationerna så står det att Herren utlämnar dem till slakt och undergång. Här så

används det hebreiska ordet חרם som användes i Josua bok när Israel åt Herren skulle överlämna folken till total förstörelse.

- Och här så används det om Herren som ska utlämna hednafolkens arméer till full förstörelse.

I denna text så talas om hur både himmelska och jordiska arméer kommer att besegras, men faktum är att människan i sin synd är fiende till Gud och om hon inte vill omvända sig så kommer hon att likt dessa arméer straffas.

- Vad blir då straffet? I nästa avsnitt i v.4-17 så fungerar Edom som en bild på det straff som väntar.

Precis som hednafolkens arméer så ska även Edom överlämnas till förströelse.

- I v.5 används också חרם där Edom beskrivs som mitt חרם, min förstörelse.

Edom härstammade från Esau och kom efter att de stod emot Israel från att gå in i löfteslandet att fungera som en symbol på Guds fiender.

- I Mal 1:4 så beskrivs Edom som det folk som Herren är vred på för evigt.

Här i Jes 34 så gör sig Herren sig redo att straffa Edom till den grad att hon inte längre kommer att vara bebodd förutom av djur.

V.9-10 beskriver dess dom: **⁹Då blir Edoms bäckar förvandlade till tjära och dess jord till svavel, dess land blir till brinnande tjära. ¹⁰Varken natt eller dag skall den branden slockna, ständigt skall röken av den stiga upp. Från släkte till släkte skall landet ligga öde, aldrig i evighet skall någon vandra där.**

- I det symbolspråk som här används så påminns vi om hur Sodom och Gomorra blev straffat genom att Gud lät svavel och eld regna ner från himlen.

I v.10 så står det att varken natt eller dag ska den branden slockna, ständigt ska röken av den stiga upp.

- Detta blickar fram mot det verkliga straffet. Det straff som väntar dom som inte omvänder sig från fördärvets väg.

Uppenbarelsboken beskriver helvetet med liknande ord i Upp 14:9-11.

- **”Den som tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller sin hand, ¹⁰han skall själv få dricka av Guds vredes vin, som oblandat hälls i Guds vredes bägare. Han kommer att plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. ¹¹Röken från deras plåga stiger upp i evigheternas evigheter. De har ingen ro eller vila vare sig dag eller natt, dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn.**

Detta är vad som väntar dom som inte omvänder sig från fördärvets väg. Det som väntar dom är eld och svavel. Evig eld som Jesus säger i Matt 25:41.

- Jesaja ger oss på liknande sätt en bild av helvetet i bokens sista vers i Jes 66:24 när han talar om de som avfallit från Herren. Deras mask ska inte dö och deras eld ska inte utsläckas.

Det är precis på detta sätt som Jesus beskriver Gehenna, helvetet i Markus 9:44-48 där elden aldrig kommer att släckas och där deras mask inte dör.

- Det är denna plats som kallas eldsjön om vilken det står i Upp 20:10 Och djävulen som hade bedragit dem, kastades i sjön av eld och svavel, där också vilddjuret och den falske profeten är. Och de skall plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

Är det inte hemskt! Platsen där de ska plågas dag och natt i evigheternas evigheter.

- Och det är till denna plats i v.15 som de som inte är skrivna i livets bok kommer att kastas.

Men samtidigt som helvetet är en plats med evig eld och evigt lidande så beskrivs den också i Judas 13 som en plats av mörker. Det står ...åt vilka det svarta mörkret är förvarat för evigt.

- Om du är på fördärvets väg så är du på väg mot denna plats med evig eld, lidande och mörker.

Tiden tickar och en dag så kommer du att ta ditt sista andetag. Då kommer det vara försent att omvända dig och det kommer inte att finnas någon återväg.

- Paulus säger i 2 Kor 6:2 Nu är frälsningens dag. Vänta inte med att få det rätt ställt med Herren.

Omvänd dig till honom, ropa ut till honom att frälsa dig. Men Jesus kom inte bara för att frälsa oss från helvetet.

- Han kom inte bara för att ge oss en brandförsäkring för att undvika helvetets lågor.

Han kom enl. Matt 1:21 för att frälsa oss från vår synd.

- A.W. Pink har sagt följande: "Innebörden av Kristi frälsning förvrängs idag på ett bedrövligt sätt av dagens evangelister. De förkunnar en Frälsare från helvetet hellre än en Frälsare från synden.

Och detta är varför så många är så fatalt vilseleda. För det finns skaror av människor som vill undvika helvetets eld, men som inte har någon önskan om att bli frälsta från deras köttslighet och värdslighet."

- Om du bara vill ha en Frälsare för att rädda dig från helvetets eld så är inte Jesus något för dig.

Han vill ha ditt allt, han vill ha ditt liv. Du kan inte ha Jesus och din synd samtidigt. Du kan inte leva som ett djävulens barn för denna värld och tro dig undvika helvetet.

- Antingen så blir vi frälsta till ett liv av helighet till helighetens väg eller så blir vi inte frälsta alls!

Beräkna kostnaden. Är det Gud eller din synd du vill ha? Vill du leva för honom eller vill du leva för synden?

- Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.

Du kan inte tjäna både Gud och synden. Du måste ta ställningen. Vill du fortsätta att vandra på fördärvets väg eller börja vandra på helighetens väg?

- Det finns inget du kan göra för att bli räddad från din synd och ett evigt fördärv.

Jesus har gjort allt. Han dog istället för syndare som du och tog på sig det helvetets straff som vi förtjänar när han dog på korset.

- Det enda du behöver göra för att bli räddad från din synd och helvetet till en underbar relation med Gud är att ropa ut till Gud att frälsa dig.

Att vända dig bort från din synd till honom och tro att han dog och uppstod för dig.

- Vänta inte, det kan vara försent!

För det första så har vi ställt oss frågan: Vilken väg befinner du dig på: Helighetens eller fördärvets väg?

- Sen såg vi för det andra: Slutet på fördärvets väg: Evig dom.

Låt oss nu för det tredje och sista se på slutet på helighetens väg: Evig frälsning i kap 35.

- Denna text består av tre delar. För det första så ser vi i vers 1-2 löftet om en ny skapelse.

I Rom 8 så står det om hur skapelsen pga. synden har blivit lagd under förgängelsen och hur den suckar och våndas i väntan på dess befrielse.

- Här i kap 35:1-2 så har den i den messianska tiden blivit befriad som vi har fått se tidigare i Jesaja. Jesaja skriver:

¹Öknen och ödemarken skall glädja sig, hedmarken fröjda sig och blomstra som en lilja. ²Den skall blomstra skönt och fröjda sig, ja, fröjda sig och jubla. Libanons härlighet skall ges åt den, Karmels och Sarons prakt. De skall få se HERRENS härlighet, vår Guds majestät.

- Hela skapelsen blir befriad i den nya jorden och gläds av Guds majestät.

Det är hit helighetens väg leder till den nya staden Jerusalem som ska komma ner från himlen och uppfylla jorden.

- Det är också detta som vi har blivit frälsta till att likt skapelsen glädjas och åtnjuta Guds majestät och ära.

I v.3-7 så ser vi för det andra att helighetens väg leder fram till de friköptas mottagande av frälsning.

- I kontexten här så har Jesaja i tankarna både Judas situation med det assyriska hotet men även den eviga frälsningen.

I väntan på Jesu återkomst då Gud kommer att komma i dom mot hans fiender och till räddning för hans folk så ska vi enligt v.3-4:

- stärka kraftlösa händer, styrka vacklande knän och till de som är försagda som har ett ängsligt oroligt hjärta så ska vi säga: "Var

starka, frukta inte!” Se, er Gud kommer med hämnd, vedergällning kommer från Gud.

V.3 citeras fritt i Heb 12:12 styrk därför kraftlösa händer och svaga knän.

- Detta i kontexten som handlar om Herrens tuktan och senare att vi ska se till så ingen går miste om Guds nåd.

Låt oss i väntan på den eviga frälsningen som väntar i slutet på helighetens väg styrka kraftlösa händer och knän och de som har ett oroligt hjärta så att ingen går miste om Guds nåd.

- Låt oss ha ögonen öppna för att hjälpa bröder och systrar som har det svårt och se till så att ingen blir efter på vägen.

Låt oss hjälpa varandra att gå fram på helighetens väg tills vi får möta den underbara slutgiltiga frälsningen.

- Gud kommer själv och frälsar oss som det står i slutet på vers 4.

En viktig sak att lyfta fram här är att det inte finns någon frälsning utan dom. Samtidigt som Gud kommer till frälsning för hans folk så kommer han här också till doms för sina fiender.

- Gud kan inte frälsa utan att också straffa. Det är detta korset är det största vittnesbördet om.

För att frälsa oss så var Gud Fadern tvungen att straffa sin Son Jesus i vårt ställe. Han som var utan synd blev i vårt ställe gjord till synd för att vi skulle bli räddade.

- I v.5-6 så har vi ett underbart löfte som Alec Motyer kallar Gamla Testamentets bakgrund till kroppens friköpelse. Det står:

⁵Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron upplåtas. ⁶Den lame skall hoppa som en hjort, den stummes tunga skall jubla. Ty vatten skall bryta fram i öknen, strömmar på hedmarken.

- Jesu helande mirakler när han gick här på jorden är som en skuggbild på detta, på den dag då vi får våra uppståndelsekroppar.

Då ska inte längre någon vara blind, döv eller lam och som vi sjunger: Slut är sorg och besvär, inga bördor bär man där, ingen sjukdom eller nöd, inga skils där åt av död. Och för evigt ska vi bo i ett land av frid och ro. Vilken underbar dag det ska bli!

- Detta för oss till det sista stycket om slutet på helighetens väg i v.8-10 som väl summeras av denna låt text:

”Och för evigt ska vi bo i ett land av frid och ro. Vilken underbar dag det ska bli.”

- Här så talas om de friköptas eviga glädje och trygghet.

V.8-9 talar om just ”den heliga vägen” som kallas så eftersom den leder till Gud som i Jesaja bok kallas Israels helige.

- Helighetens väg leder till den nya staden Jerusalem. På denna väg ska inga orena få vandra men samtidigt så står det att den är till för dem.

Helighetens väg är som Folkbibelns fotnot säger till för de orena som har förklarats rena och rättfärdiga.

- De som har blivit frästa från syndens fällande dom. På denna väg så ska det inte gå fram lejon och rovdjur som var vanliga faror som resande under den här tiden fick möta.

Vilka är det då som färdas på denna väg, jo de återlösta, de som har blivit friköpta.

- Precis som Herren friköpte sitt folk ut ur Egypten så har vi blivit friköpta från synden och Guds vrede. Det är därför vi får vandra på denna väg.

Och i v.10 så har vi det fantastiska slutmålet:

- **¹⁰HERRENS friköpta skall vända tillbaka och komma till Sion med jubel. Evig glädje skall kröna deras huvuden. Fröjd och glädje skall de få, sorg och suckan skall fly bort.**

Här så kommer vi komma fram till den Nya Staden och få uppfyllas av evig glädje och trygghet. Varför då denna glädje?

- Jo, eftersom vi då kommer att ha nått målet som i sig inte är den nya staden Jerusalem utan det som gör den himmelska staden till vad den är och det är Gud själv. Det är Gud själv som vi för evigt kommer att glädjas över.

Då vi får bo och åtnjuta honom för evigt. Det är som John Piper säger: Gud är evangeliet. Det är Gud som är den goda nyheten.

- Det är honom vårt liv kommer att kretsa kring för all evighet i den nya staden.

A.W. Pink lyfte fram när det gäller vad vi blir frästa från att vi inte har blivit frälsta om vi bara vill bli frälsta från helvetet men inte från synden.

- John Piper lyfter fram det motsatta problemet att om vi bara vill bli frälsta till himlen men inte vill ha Gud över allt annat så har vi inte blivit frälsta.

Piper säger: Evangeliet är inte ett sätt att få människor att komma till himlen. Det är ett sätt att få människor att komma till Gud. Det är ett sätt att övervinna varje hinder för att få evig glädje i Gud.

- Om vi inte vill ha Gud över allt annat så har vi inte blivit omvända av evangeliet.

Är du på helighetens eller fördärvets väg? Vill du bara undvika helvetet och komma till himlen? Eller vill du bli fräst från synden och ha Gud över allt annat?